



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

33. In quodam Monasterio Monialum quidam Confessarius inter audiendas confessiones aliquando dormiebat, undè non intelligebat aliqua peccata, quæsierunt à me postea, an dictæ Confessiones essent ...

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)



quam restitutionem: ille tamen qui confessus est, datis dumtaxat signis contritionis tenebitur extra periculum subijcere peccata clavibus, quia ea in speciali nunquam subijcit.

10. Sed circa hoc habeo maximam difficultatem, & ad argumentum Hurtadi respondeo distinguendo, quod ille talis subijcit omnia peccata clavibus materialiter, concedo; subijcit omnia peccata clavibus formaliter, nego: ergo tenetur novam confessionem repetere. Probo consequentiam; nam si Germanus v. g. in periculo mortis omnia peccata sua confessus esset lingua Germanica cum Confessore Italo, qui idioma Germanum nesciret, & cui saltem propter unionem peccatoris, vel per alia signa contritionis, abolutionem impenderet; utique postea teneretur confessionem repetere, quia fuerint illa peccata materialiter clavibus subiecta, non tamen formaliter; sic etiam si quis omnia peccata confiteretur cum Confessario, qui per medietatem confessionis dormivit, si postea pœnitens id sciret, teneretur illa peccata à Confessario non audita iterum confiteri; quia non fuerint clavibus subiecta formaliter, sed materialiter.

11. Sic, & in casu nostro contra Hurtadum dicendum erit, & ita hanc sententiam præter Sancium ab ipso citatum, docet alter Hurtadus ex Societate de Sacramentis disput. 10. de pœnit. diff. 15. ubi sic ait: Oservandum est, in quo non pauci conveniunt, in casu extremae necessitatis non solum valide, sed etiam licite confessionem fieri Sacerdoti sic ignorant, dum percipere possit facta pœnitentis, ut peccata; sicut etiam in casu extremae necessitatis valide, & licite fit à penitente confessio peccatorum in genere, & in communi, quando aliud non potest. Immo non tantum in casu extremae necessitatis, sed etiam in casu gravis necessitatis id potest licite fieri, ut si defectu aliorum Confessariorum populus aliquis longo tempore destitutus maneret, quia tunc melius erit confiteri sic ignorant, postea tamen si adsit Confessarius idoneus, & non ignorans, repetenda est huic confessio suo tempore. Ita ille.

12. His tamen non obstantibus puto sententiam Thomæ Hurtadi esse satis probabilem, nam in supradictis casibus Confessarium saltem, suppono, cognovisse peccatum sub confusa ratione peccati, quod sufficit ad validitatem abolutionis, & ne illa peccata denuo sint constanda, & ita docet Joannes Præpositus in 3. p. D. Thom. q. 7. de ministro pœnitentiae dub. 9. n. 66. & 67. ubi probat, quod ut Sacerdos valide absolvat, sufficit, ut saltem cognoscat peccatum sub confusa ratione peccati. Prior pars ab omnibus supponitur, & patet; quia nisi generalem rationem peccati possit percipere, non potest scire utrum illi subijciatur materia sacramenti.

13. Confirm. non alia de causa requiritur, ut præter externum forum verborum aliquo modo percipiatur peccatum, & id, quod profertur, quam ut peccatum aliquo modo cognoscatur.

14. Posterior autem pars patet, quia in articulo mortis talis notitia sufficit ad valorem abolutionis; ergo ea ex se sufficit ad huiusmodi valorem; videtur etiam patere in eo, qui confitetur peccatum abstractum, cuius conditionem Sacerdos planè ignorat, an scilicet sit veniale, an mortale, solum advertens esse peccatum; eo enim casu valide absolvetur, non requiritur major notitia actualis ad valorem abolutionis; non potest solidè requiri major habitualis, tenet Suarez disp. 28. sect. 2. n. 12.

15. Unde dico, quod si pœnitens tali Sacerdoti bona fide integrè sit confessus sua peccata quoad

numerum, & speciem, non tenetur confessionem repetere, quia verè totam suam causam exposuit, ut in re se habuit; & prout in hoc foro requiritur, & contrarium innumeros scrupulos pateret, dum quis perpetuo esset anxius, num Confessarius intellexerit gravitatem, & speciem peccati.

16. Confirm. si confessio deberet repeti, eo quod Confessarius non percepisset conditionem peccati, sed stetit in generali ratione, eadem deberet repeti, quod certè ingens tormentum afferret conscientis; sic enim uniusquisque poterit dubitare, num Confessarius benè intellexerit casum, præsertim si post modum advertat illum non esse ita doctum, quod laqueum conscientis injicit; dixi bona fide, quia si quis mala fide procedat quarens, vel potens advertere Confessarium esse ignarum, & qui causam non possit judicare, tenetur confessiones repetere; cum enim in eo mortaliter peccaverit, non est legitime dispositus ad abolutionem recipiendam, qui tamen constituitur in eo loco expositis, non facile sibi debet scrupulum hac in parte facere. Et hæc omnia docet Præpositus, ubi supra, quæ satis faciunt in favorem, & pro probabilitate scientiæ Patris Thomæ Hurtadi.

RESOL. XXXIII.

*An quodam Monasterio Monialium quidam Confessarius inter audiendas confessiones aliquando dormiebat, unde non intelligebat aliqua peccata; quaesierunt tamen postea, an dictæ confessiones essent iterandæ? Ex p. 3. tit. 4. Ref. 108. alias 109.*

Sup. hoc in Resol. seq.

§. 1. **R**esponderunt aliqui affirmative, quia confessio est accusatio sui ipsius. Ergo erit nulla, si non à iudice intelligatur, & adducebant Sylvestrum verb. confessio 1. q. 3. & alios.

2. Sed ego consului supradictas confessiones non esse reiterandas cum Henriq. lib. 5. c. 14. n. 5. & novissimè invenio hanc sententiam docere etiam Layman in Theol. mor. lib. 4. tr. 6. c. 9. n. 5. ubi sic asserit. Si pœnitens bona fide sua peccata aperuit, & culpa in solo Confessario resedit ob surditatem, vel animi distractionem, arbitror datam abolutionem validam & fructuosam esse, propterea quod essentia, & effectus sacramenti Pœnitentiæ consistere possit absque integra, & specifica peccatorum explicatione, si ea sine ulla culpa pœnitentis, suumque dolorem Sacerdoti explicantis intermittatur. Nihilominus si pœnitens postea cognoscat unum,

Sup. hoc est e. d. m. Laymano hic citato cursum in fine Res. not. præterita.

vel plura peccata mortalia Confessarium nullo modo intellexisse, debet ea sola cum aliis postea commissis in sequenti confessione iterum explicare, quia semper manet explicatio peccata omnia mortalia secundum speciem, & numerum Sacerdoti indicandi, ut omnibus absolutio directè, & in specie conferatur.

RESOL. XXXIV.

*An si Confessarius non intellexit integra peccata pœnitentis, sit ab ipso iteranda tota confessio; si bona fide fuerit facta; vel teneatur pœnitens repetere sola peccata non intellecta à Confessario? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 198.*

§. 1. **P**ro sententia negativa in 3. part. tract. 4. resolut. 109. Alias est Resolut. 108. quæ hic est antecedens. Adduxi Paulum Layman Societatis Jesu, quam scio alicui displicuisse, immè-

